

har det været nødvendigt at foretage en Forandring med Hensyn til det Beløb, som Finansministeren vil blive bemyndiget til at tilvejebringe gennem Kreditforeningerne. Dette Forslag staar jo paa en Maade i ret nær Forbindelse med et andet Forslag, som foreligger her i Tinget, nemlig Forslaget om at oprette en Statslaanefond, men hvis Halvdelen af de 3 Millioner skal udredes af Statslaanefonden, saa vil det Beløb, der vil blive henlagt til Statslaanefonden, ikke kunne strække til i de 5 Aar, som denne Lov skal gælde. Jeg har derfor foreslaaet, at de $\frac{2}{5}$ af de 3 Millioner Kr. udredes af Statslaanefonden, og at Finansministeren faar Bemyndigelse til at tilvejebringe de $\frac{3}{5}$ gennem Kreditforeningerne.

Ændringsforslag under Nr. 3 gaar ud paa at foretage en Forandring i Lovforslagets § 8. Det drejer sig her om de Andragender, som vedkommende Landarbejdere mulig kunne finde Anledning til at indanke til Landbrugsministerens Afgørelse, for saa vidt de ere utilfredse med den Afgørelse, Kommissionen har truffet. I Lovforslagets § 8, som den er vedtagen ved 2den Behandling, findes den Bestemmelse, at hvis en saadan Besværing fra Landarbejderen gaar Kommissionen imod, og vedkommende Landarbejder faar Medhold hos Landbrugsministeren over for Kommissionen, staar der i tredie Punktum: „kan Andrageren dog ikke komme i Betragtning i det paagældende Finansaar“. Dette finder jeg vilde være urigtigt over for vedkommende Landarbejder. Hvis vi tænke os det Tilfælde, at en Landarbejder besværer sig over for Ministeren over, at Kommissionen har nægtet ham Statslaan paa Grund af, at Laaneværdien er for høj, og at Landbrugsministeren giver Landarbejderen Medhold, synes det mig, at det er urigtigt, at han først skal kunne komme i Betragtning i det næste Finansaar. Forholdet kan jo være saaledes, at han har gjort Akkord med den, som skal sælge Jorden, og at det saa skal kunne udsættes i et helt Aar, førend han kan faa sine Sager i Orden, vil ikke være rigtigt. Jeg foreslaar derfor, at denne Bestemmelse, det tredie Punktum, fuldstændig gaar ud af Loven. Dermed vil jeg dog ingenlunde have slaaet fast, at vedkommende Landarbejder kan være aldeles sikker paa at komme i Betragtning straks. Det kan nemlig stille sig saaledes, at der i det paagældende Aar allerede er lagt Beslag paa samtlige Midler, og saa er der jo ikke noget at gøre

for vedkommende. Men som Regel vil Forholdet, tror jeg, nok kunne blive dette, at der vil være saa mange Midler til Raadighed, at hans Ønske kan imødekommes. Noget absolut Krav paa at komme i Betragtning straks har vedkommende derfor ikke, men for saa vidt som det kan lade sig gøre, vil det kunne ske. — I Ændringsforslag Nr. 4 foreslaas det, at til Grundbyrder ikke skal henregnes „Skatter til Staten og Kommunen, Tien-der og Bankhæftelser“. Det er særlig det sidste, som i de forløbne Aar har givet Anledning til nogen Tvivl omkring paa forskellige Steder, og jeg har derfor ment det rigtigt for at undgaa disse Tvivl i Fremtiden at indføre en udtrykkelig Bestemmelse i Loven om, hvorledes man skal forholde sig. Hermed har jeg omtalt de Ændringer, som i Realiteten betyde noget, og jeg skal tillade mig at anbefale dem til Vedtagelse af det høje Ting. De andre Ændringsforslag, som ere stillede, ere rene Redaktionsændringer, og dem anser jeg det ikke for nødvendigt at omtale.

Med Hensyn til de Ændringsforslag, som ere stillede til § 11 af det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds (Harald Jensen), skal jeg ikke paa dette Tidspunkt udtale mig nærmere (Afbrydelse). Om Forladelse, jeg troede, at det var det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds, som havde stillet disse Ændringsforslag, thi det forekommer mig, at de ligne noget den Slags Forslag, som komme fra den Side. Men da jeg altsaa ser, at jeg har taget fejl, saa skal jeg selvfølgelig endnu mindre paa dette Tidspunkt give mig til at omtale dem.

J. H. Jensen: Som ærede Medlemmer ville se, har jeg tilladt mig at stille et Par Ændringsforslag til § 11, og vi hørte nu, at den højtærede Minister tog fejl, idet han mente, at det var et andet Medlem, som tilhører et andet Parti, der havde stillet disse Ændringsforslag. Da han hørte, at det ikke var Tilfældet, mente han ikke, at der var Anledning til at omtale Ændringsforslagene. Jeg ved ikke, i hvilken Betydning jeg skal opfatte denne Ministerens Udtalelse; muligvis har jeg vel foreløbig Lov til at opfatte den i en god Mening, da Ministeren jo maa antages at ville stille sig mere velvilligt over for et Ændringsforslag, der er kommet fra et Medlem af hans eget Parti, end over for et Ændringsforslag, der er kommet fra et fremmed Parti. Selv om man skal se